

Tilfældet med Schweiz og Belgien. Det, at disse to Lande ligge paa en saadan Maade, at de ligge paa Landeveien imellem større Stormagters Hæres Operationer, det er det, der gjør, at deres Stilling altid er truet, og at de uagtet deres nominelle Neutralitet dog ikke føle sig sikre, og som vi vide, have de jo i Belgien bragt store Offre baade med Hensyn til Hær og Befæstning, og man har i Schweiz ikke mindre været betænkt paa begge Dele. Men under saadanne Forhold har det en stor Betydning med Hensyn til Sagen, at vor geografiske Belliggenhed er en Fristelse for Andre. Dette er Noget, vi have været fuldstændige enige om, det er Noget, som anerkendes ikke blot fra vor Side, men ogsaa fuldt ud fra det ærede Flertals Side her i Salen. Hvad jeg havde den Ære i 1873 at udtale her i Thinget, da det første Forslag til Fæstningsanlæg blev forelagt her, det har jeg med stor Glæde set næsten ordret citeret af Flertallet i de af dette afgivne Udvalgsbetænkninger. Man har tænkt, at det var nødvendigt for at sikre os at foretage Koncentration af vort Forsvar. Man har erkendt, at det, det gjaldt om, var at gjøre det saa vanskeligt som muligt for Noget at angribe os. Det, som jeg vil betragte som Maalet, er at sikre os saaledes, at Ingen vil kunne tage os ved et coup de main, og at det kan lykkes os at gjøre Forsvaret fra vor Side saa langvarigt og stærkt som muligt. Det er den Tanke, der ligger til Grund for — om jeg maa bruge det Udtryk — lige- saavel Venstres som Høires Forsvarsplan. Der er aldeles ingen Forskjel paa det, som det ærede Flertal her i Salen i den afgivne Betænkning har betragtet som Formaalet, og det, som ligger til Grund for den Anskuelse, vi have. Nei, Forskjellen er kun den, at der har været andre Meninger med Hensyn til Midlerne, som skulle anvendes — Formaalet for vort Forsvar have vi været fuldstændig enige om. Hvad man derimod ikke har kunnet opnaae Enighed om endnu, er Spørgsmaalet om, hvilke Midler der skulle anvendes. Der er ganske vist engang fra Flertallets Side her i Salen blevet fremjat Forslag til Midler, men de ere fra anden Side ikke blevne anerkjendte som brugbare, og jeg antager, at Flertallet senere er kommet til samme Anskuelse, idet disse Forslag om Midler ikke ere blevne fremsatte senere. Men er da Stillingen saaledes, at det erkendes, at det, det gjælder om, er at ordne vort Forsvar saaledes, at det vil blive vanskeligt at tage os, at det gjælder om, at vi skulle gjøre alt Muligt saavel ved en forstandig, navnlig Udenrigspolitik, som ved at sørge for, at der ingen Fristelse er for Andre til

at tage os, og ved Ordningen af vort Forsvar være saaledes beredte, at vi, dersom vi ikke desmindre blive Gjenstand for Angreb, kunne gjøre det og vort Forsvar saa langvarigt som muligt, saa siger jeg, at da er det dog naturligt at gaa saa nøje som muligt ind paa en finantiel Betragtning af dette Spørgsmaal, og dette, mener jeg, vil derfor blive Maalet for det Udvalg, som skal nedsættes. Skal der komme noget Resultat ud af det paagjældende Udvalgs Arbejde, saa maa det ikke blive et saadant Forslag som tidligere, et Forslag til Lovforslagets Forkastelse; thi dels vilde dette udsætte, at vi virkelig faae gjort Noget i den Retning, og dels vilde der ikke blive arbeidet fremad, saaledes som jeg tror, det vilde være rigtigt. Men der er ogsaa en anden Side, som har Betydning, og det er, om jeg maa bruge det Udtryk, Sagens politiske Side. Vi have jo i denne Samling, og navnlig i dens første Del, hørt, at det, som er Takstikken for det ærede Flertal her i Salen, er at forhandle om de forskjellige Spørgsmaal, og navnlig vilde de forhandle saaledes, at der kommer Resultater deraf, Resultater, der ikke alene skulde gjælde enkelte Lovforslag, som ligge for, men ogsaa skulde gjælde hele den storpolitiske Situation. Nu veed jeg, at der er blevet sagt fra det ærede Flertals Side: Vi ville nødig forhandle med den nuværende Regjering, og jeg har ogsaa hørt sige, at de overordentlig nødig ville forhandle med den nuværende Krigsminister, men en Faktor, som der dog bør forhandles med, naar der i det Hele taget skal komme Noget ud af Forhandlingen, det er det andet Thing, det er Landsthinget. Men nu kan det ikke nytte at forhandle om alle Slags Spørgsmaal, der ikke ere Stridspunkter. En saadan Forhandling viser aldeles ikke Forhandlingsberedvillighed og er ikke en Bibe Tobak værd. Nei, ville vi ud af Konflikten, maa vi tage de egentlige Strids- spørgsmaal op og forhandle om dem, og disse ere jo foruden de provisoriske Bevil- linger tilbørlig netop de større militære Spørgsmaal, hvor vi jo have været enige om Formaalet, men ikke om Midlerne. I det ene Thing staar man paa faste Forter, i det andet Thing staar man paa Stands- punktet flydende Forter eller Forsvar paa anden Maade. Hvis De nu forkaste det første Forslag, saa affkære De netop Forhandlingen med det andet Thing. Hvis De virkelig ville Forhandling med det andet Thing saaledes, at der kan komme Nøget ud deraf, maa De tage Stridspunkterne op. Det, det her dreier sig om, er jo et af de store Stridsspørgsmaal, og det maa De finde